

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

esse non poterat. c. si gratiose de reser. in 6. Seco fait narratum officium uacare tñ pp reuocationē beneplacitus tñ pp demerita do. Laurentii, quod falsum erat, quia, ut dictū fuit, locus non erat reuocationi beneplacitus, cum nullus beneplacitus in literis do. Laurentio concessis extaret, ac ēt quia do. Laurentius talia non cōmiserat, pp que dictū officiū possēt dici simpliciter uacare, in primis. n. quoad eum uacare non dicebatur, quia nullū crimen uacationem inducens cōmisit, & posito, q̄ tale crimē cōmisisset, pp quod potuisset dici uacare quoad personā suam, non tñ quoad personā filiorum, quibus vt filiis illud officium erat acquisitū, ut ex prædictis apparet. Præterea non fuit expressum Papæ tpe concessiois do. Nestori facta, q̄ officium fuisset concessum filiis, & descendētibus masculis do. Laurentii in perpetuū, que omnia si fuissent Papæ exposita, ipse non concessisset, vel saltem non ita facillē illud officiū do. Nestori concessisset, ergo concessio nulla ipso iure esse dī d. c. super literis: Quinimō si Papa sciuisset officium fuisse dictis filiis, & descendētibus masculis do. Laurentii concessum, nullo modo illud alteri cōcessisset, ex quo in eo iam erat ipsis filiis ius q̄situm, quia princeps alicuius aliquid cōcedens nunquā intelligitur cū præiudicio iuris alterius concessisse, nec princeps aliquo modo intēdit ad præiudiciū alterius concedere, & maximē qñ princeps ius illud alterius ignorauit, prout in casu nostro constat ius dictorum filiorū do. Laurentii ignorasse, quia in concessione do. Nestori facta nulla de illis sit mentio, q̄ nimis in ea exprimitur officiū esse do. Laurentio ad beneplacitū Papæ cōcessum, & id eo hæc concessio ad præiudiciū dictorum filiorū ualere non pot. l. 2. §. merito, & §. si quis a principe, ff. ne quid in loco pub. ¶ Non obstat, q̄ ex quo do. Laurentius dictum officiū amisit pp sua demerita hoc est pp crimen læsæ maiestatis, id ēt filiis suis nocere debet. d. l. quisq̄, C. ad leg. Jul. maiest. & c. felicitis, de pœ. in 6. cum sim. quia respondetur primo, q̄ do. Laurentius non commisit crimen læsæ maiestatis in aliquo capite, vt postea per tunc Reuerendissimum dñm Gubernatorem Bononiæ declaratū fuit. Secundo posito, q̄ cōmisisset etiam crimen læsæ maiestatis, quod tñ negatur, dico illud non commisisse in primo capite, hoc est q̄ principem immediatē, ut clarū, & notū est, & colligitur etiā ex dicta declaratione Reuerendissimi do. Gubernatoris, ergo id nocere non pot. filiis in iis, quæ ipsis ut filiis debentur, quale est istud officium, ut supra dictum fuit. Tertio dico, q̄ dato sine præiudicio ueritatis ēt fuisse cōmissum crimen læsæ maiestatis in primo capite, & sic tale, q̄ filiis quoq̄ præiudicare potuisset, tñ f̄ ad hoc, vt ipsi dom. Laurentio, & præsertim filiis quoad bona præiudicaret, requirebatur sententia declaratoria super dicto crimine, & super publicatione bonorum, ac rerum suarū, alioquin q̄ ipsos confiscationis, & priuationis exequutio per principē, seu alios superiores fieri non potuit, ut est tex. in c. cum secundū de hære. ti. in 6. per quem Arch. lo. And. & alii cōiter in c. 1. de homi. in 6. dicunt hoc esse generaliter uerum, q̄ omnia iura uolentia penam ipso iure esse impostam, seu bona ipso iure esse publicata, debent intelligi, dummodo declaratoria sententia prius super crimine sequatur, alioquin pœna effectū non habet, & ita dicunt, ac sequuntur Alex. las. & alij Mod. in l. si quis maior, C. de transactio. Et quamuis ille text. in in d. c. cum secundū, loquatur in crimine hæresis, tñ a fortiori id locum habet in aliis criminibus, ac ēt in crimine læsæ maiestatis, arg. c. uergentis, extra de hære. & ita doctores prædicti gnaliter uolunt: Sed in casu

nostro q̄ dictum dominum Laurentium alios nulla fuit sententia declaratoria latens quo crimine, & maximē læsæ maiestatis ad aliquam ex equitionē publicationis non fuit, ergo &c. Ex quibus oibz arbitror effectū q̄ dictum officium ad præfatos filios do. Laurentii pertinere, non obstante concessione do. Nestori facta, quæ saltem quoad præiudiciū filiorum non ualuit. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Delictum patris an in feudis nocet filiis, & u. s. c.
- 2 Feudum proprie sumptum continet causam merè lucratiam, sed et onerosam.
- 3 Officium honores, & onera continens non dicitur esse merè lucratium, sed et onerosum.
- 4 Etiam si in eo certum salarium sit constitutum.
- 5 Delictum patris in beneficijs, feudis, & alijs quando nocet filiis, & quando non, & nu. 6. 7. & 8.
- 6 Quid si aliquid esset cōcessum patri pro se, et filijs.
- 7 Et quando filijs aliquid contemplatione patris concessum, & quando fecus.

E P I T O M E.

OFFICIUM continens honores, & oneratione certi salarii non esse merum beneficium merè lucratium, sed et onerosam.

Et si fuerit alicui concessum pro se, & filiis delictum patris filijs nō præiudicare, hic p̄

CONSILIVM CLV.

M I S nonnullis, quæ contra filios patris de Maluitijs allegantur, Zeechæ, seu ætate ciuitatis Bononiæ, minime obstat mihi uidentur in primis ex opposito sit fundamentum, q̄ beneficium sapiat merum beneficium, prout licet proprie sumptum, quod est beneuolentia actus, in quibus cau. seu amittit. cū similibus, & do. ad casum nostrū argui pot. Sed quia uisus ter delictum patris non nocet filiis in iis, quæ vt filiis acquiruntur ad tradita per doct. post. l. 2. C. de liber. & cor. lib. cū si. in hoc fallit in Bar. & alios in l. eum, qui ff. de interd. & per Moder. in c. 1. si ual. seu. p̄uic. ergo in casu nostro dicendum erit. Huius fundamenti tēst responderi primo, & uera est, ac in dubio sponso, q̄ in casu nostro hoc officium non merū beneficium, nec causam merè lucratiam, sed et onerosam, prout continet feudum proprie sumptum prout diffinitur, in d. c. 1. vt ibi per doct. & per Bar. in l. si mihi, & titio, ff. de uerbor. sign. quo stante, omnia ferē ex aduerso deducere. Et q̄ huiusmodi officium non dicitur merum beneficium, sed potius onerosum, seu non dicitur continere causam merè lucratiam, sed et onerosam constat ex literis apostolicis, quibus dictū officium concessum fuit prius olim do. Laurentio, & de necessitate eius filijs, in quibus mandatum dicitur mittantur ad honores, & onera, & cum illis ducatorum singulo mense: Expressè ergo dicitur id officium esse non solum honorificum, sed et onerosum, ut ibi ad honores, & onera, arg. l. pro. C. de iur. dot. l. tria onera, cum ibi not. ff. de iur. l. munerū, ff. de muner. & honoribz, & c. cōcessibus: Onera autem dicti officij, quæ proprie personalia dicuntur, quia cum proprio corporalis laboris intentione sine aliquo pretium p̄petrantur ad l. i. §. 1. & d. l. munerū, arg.

um Laurentium
 declaratoria
 e la se marchatus
 e publicationis
 e arbitros
 i prafaros filios
 te concessione
 prauidicium dicitur
 is Deo.

M A E.

occat filijs, & m. r. r.
 met causam meret
 tines no dicitur
 uam, sed e onerato
 si constitutum.

udis, & alijs quando
 & 8.

atri pro se, et filijs
 platione patris con
 o seus.

O M E.

honores, & oner
 esse merum bene
 ed er onerato
 sum pro se, & fil
 prauidicare, hic

I V M C L V.

qua contra filios
 iuris all. gantur
 rarie ciuitatis Bon
 are m hu uideatur
 fundamentum, q
 officium, prout
 est beneuola ad
 a. cu similitudo
 pot. Sed quibus
 ocat filijs in is
 dita per doct. pol
 in hoc fallit in
 qui ff de inerd. d.
 seu. priue. ergo
 erit. Huic fundam
 uera est, ac inob
 hoc officium non
 sam mere lucrati
 dum proprie imp
 vt ibi per doct. d.
 & titio. ff. de uer
 aduerso deditur
 m non dicitur m
 osum, seu non d
 atiuam, sed et on
 cis, quibus dicit
 Laurentio, & d
 bus mandatur d
 onera, & cum
 se: Expresse ergo
 honorificum, ut
 onera, arg. l. pro
 cum ibi not. ff.
 r. & honorib. d
 et officij, que
 et officij, que
 quia cum pro
 one sine aliquo
 i. s. i. & d. l. m

muneri & onerib. consistit in tradendo, reuidentur in l. si tibi, §. pactus, ff. de pact. ergo quo ad hoc officium delictum, seu demerita patris debet ipsis filiis nocere per ea, quae uoluit Aret. in l. apud Iulia. §. si quis alicui ad finem, ff. de lega. 1. per textum, in l. sed si plures, §. in arrogato, ff. de vulg. & pupilla. cum ibi no. Quia responderetur praesupponendo prius, quod quando filii debent post mortem patris in aliquibus iuribus succedere non ex facto, nec ex contractu patris, sed ex mero beneficio concedentis, quoniam pater nihil de suo dedit, illis iuribus obtinendis, nec fuit pro filiis stipulatus, tunc ex facto, & delicto patris nihil potest filiis in dictis iuribus praediciari, nam filii hoc in casu dicuntur venire ex mortis causa capione, ut notabiliter uoluit Bal. post Bart. in l. i. in fi. C. per quas personas nobis acquiruntur: Et ex hoc sequitur, quod cum filii non dicantur quicquam a patre habere, pater ius, quod habet ab alio, hoc est a concedente, non potest auferre, nec in eo filiis praediciari: Sed, ut dixi, in casu nostro filii non habent ex contractu patris, nec ex eo, quod pater aliquid de suo dederit pro adipiscendo illud officium, ergo pater filiis suis praediciari non potuit. Non obstat tex. in d. c. 1. de successio. feud. & in d. c. 1. si uasal. seu. priue. cum ibi no. maxime per Mod. qui potest responderi ex iis, quae uoluit Paul. de Cast. in d. l. apud Iulia. §. si quis alicui, & ibi Aret. qui haec in indiuiduo ponit, quod pater praediciat filiis, quando aliquid fuisset patri si impliciter concessum, & ipse pater solus esset nominatus, uel etiam quando filii essent nominati, sed mediante facto, & contractu, seu stipulatione patris, qui pro se, & filiis haeredibus stipulatus fuisset, secus si pro filiis simpliciter, ut tenet Bal. in c. 1. in 2. charta, a magna, vel fil. & in d. c. si uasal. seu. priue. & ita tenent doctores communiter, ueluti supra declarauimus iuxta distinctionem Cy. in d. l. 2. quam refert, & sequitur Bart. in d. l. eum, qui: Et tanto magis hoc dicendum est, quando concessio facta fuit etiam pro filiis simpliciter ex mero beneficio concedentis, ut uoluit Aret. in d. §. si quis alicui, in penult. colum. in prima conclusione, Secus uero si pater feudum, uel emphyteosim etiam pro filiis accepisset, exponendo aliquid de suo, nam tunc filii uidentur habere non ex mortis causa capione, sed potius ex quadam donatione patris reuocabili in casu, quo filij essent in potestate patris, ut arg. l. filia, C. familiar. hereticum, & Bal. in l. 1. in fi. per quas personas nobis acquiruntur, & Aret. in d. §. si quis alicui, in secunda conclusione. Et si diceretur, ut supra dictum fuit, quod sicut quando pater pro habendo feudum, uel aliud beneficium pecuniam dedit, tunc factum patris nocet filiis, quia censetur esse quid profectitium, & consequenter dicitur peruenire ad filios iure hereditario, & successione ad tradita, per Bart. in d. l. eum, qui, & Alexan. in cons. 124. vol. 5. ita quando aliquid concessum fuit patri pro se, & filiis intuitu, & contemplatione patris absque eo, quod aliquid de suo ipsi concedenti dederit, quoniam illud dicitur profectitium, & consequenter hereditarium, per tex. in d. l. fi. C. de usufructu cum alijs allegatis. Responderi potest primo, quod ubique pater aliquid pro se, & filiis acquisiuit, quod erat filiis acquisibile, ex quo statim ius ipsis filiis acquiruntur, pater non potest in eo filiis praediciari, nec attendi debet, cuius contemplatione id concessum fuerit, Sed doctores indistincte communiter uolunt patrem filiis non posse praediciari, & maxime quando non fuit in illo officio peccatum, ut habetur per Bart. & alios in d. l. eum, qui, cum simi. supra allegatis: Secundo dico in consideratione esse debere, an concessum pro filiis dicatur concessum intuitu patris, in iis, quae facta, & contractu, seu mediante pecunia patris acquiruntur, secus si ex mero beneficio concedentis, nam

6 ibi no. Quia responderetur praesupponendo prius, quod quando filii debent post mortem patris in aliquibus iuribus succedere non ex facto, nec ex contractu patris, sed ex mero beneficio concedentis, quoniam pater nihil de suo dedit, illis iuribus obtinendis, nec fuit pro filiis stipulatus, tunc ex facto, & delicto patris nihil potest filiis in dictis iuribus praediciari, nam filii hoc in casu dicuntur venire ex mortis causa capione, ut notabiliter uoluit Bal. post Bart. in l. i. in fi. C. per quas personas nobis acquiruntur: Et ex hoc sequitur, quod cum filii non dicantur quicquam a patre habere, pater ius, quod habet ab alio, hoc est a concedente, non potest auferre, nec in eo filiis praediciari: Sed, ut dixi, in casu nostro filii non habent ex contractu patris, nec ex eo, quod pater aliquid de suo dederit pro adipiscendo illud officium, ergo pater filiis suis praediciari non potuit. Non obstat tex. in d. c. 1. de successio. feud. & in d. c. 1. si uasal. seu. priue. cum ibi no. maxime per Mod. qui potest responderi ex iis, quae uoluit Paul. de Cast. in d. l. apud Iulia. §. si quis alicui, & ibi Aret. qui haec in indiuiduo ponit, quod pater praediciat filiis, quando aliquid fuisset patri si impliciter concessum, & ipse pater solus esset nominatus, uel etiam quando filii essent nominati, sed mediante facto, & contractu, seu stipulatione patris, qui pro se, & filiis haeredibus stipulatus fuisset, secus si pro filiis simpliciter, ut tenet Bal. in c. 1. in 2. charta, a magna, vel fil. & in d. c. si uasal. seu. priue. & ita tenent doctores communiter, ueluti supra declarauimus iuxta distinctionem Cy. in d. l. 2. quam refert, & sequitur Bart. in d. l. eum, qui: Et tanto magis hoc dicendum est, quando concessio facta fuit etiam pro filiis simpliciter ex mero beneficio concedentis, ut uoluit Aret. in d. §. si quis alicui, in penult. colum. in prima conclusione, Secus uero si pater feudum, uel emphyteosim etiam pro filiis accepisset, exponendo aliquid de suo, nam tunc filii uidentur habere non ex mortis causa capione, sed potius ex quadam donatione patris reuocabili in casu, quo filij essent in potestate patris, ut arg. l. filia, C. familiar. hereticum, & Bal. in l. 1. in fi. per quas personas nobis acquiruntur, & Aret. in d. §. si quis alicui, in secunda conclusione. Et si diceretur, ut supra dictum fuit, quod sicut quando pater pro habendo feudum, uel aliud beneficium pecuniam dedit, tunc factum patris nocet filiis, quia censetur esse quid profectitium, & consequenter dicitur peruenire ad filios iure hereditario, & successione ad tradita, per Bart. in d. l. eum, qui, & Alexan. in cons. 124. vol. 5. ita quando aliquid concessum fuit patri pro se, & filiis intuitu, & contemplatione patris absque eo, quod aliquid de suo ipsi concedenti dederit, quoniam illud dicitur profectitium, & consequenter hereditarium, per tex. in d. l. fi. C. de usufructu cum alijs allegatis. Responderi potest primo, quod ubique pater aliquid pro se, & filiis acquisiuit, quod erat filiis acquisibile, ex quo statim ius ipsis filiis acquiruntur, pater non potest in eo filiis praediciari, nec attendi debet, cuius contemplatione id concessum fuerit, Sed doctores indistincte communiter uolunt patrem filiis non posse praediciari, & maxime quando non fuit in illo officio peccatum, ut habetur per Bart. & alios in d. l. eum, qui, cum simi. supra allegatis: Secundo dico in consideratione esse debere, an concessum pro filiis dicatur concessum intuitu patris, in iis, quae facta, & contractu, seu mediante pecunia patris acquiruntur, secus si ex mero beneficio concedentis, nam

